N°. 97. A°. 1848.

Zaturdag, 12 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

BESCHRIJVING *omtrent de betonning en afbakening van het vaarwater der rivier* Nickerie, *ingezonden aan het Bestuur, door den Kommandant van 's Rijks Zeemagt in de* West-Indien.

NICKERIE VAARWATER.

PEILINGEN DER TONNEN.

Buiten ton; Gordons Hoek O. ½ Z.; Blufpunt Z. Z. W. ½ W. en het Huis van den Landdrost (het meest Regtsche Huis) Z. ½ W.
in 9 voet bij laagwater van Spring.

Binnen ton: De vlaggestok van den Landdrost O. Z. Vlaggestok van de Post Z. O. t O. ½ O. en Blufpunt Z. W. ¾ W.
in 12 voet bij laagwater van Spring.

De beide Tonnen liggen aan de Loefbank en de diepten in de (daarvan geformeerde en ter *Gouvernements-Secretarie* berustende) Kaart, zijn opgegeven in Amsterdamsche voeten bij laagwater van Springtij, zijnde er alsdan een verval van 12 vt. en bij doode tijden 6 à 7 voet.

Binnenzeilen:

Van om de Oost komende, stuurt men om de West in 4 à 3 vadem, tot dat men Gordons Plantage, te kennen aan een wit Huis regt zuiden van zich heeft; alsdan stuurt men ZW., om de uiterton in het gezigt te loopen; die nabij gekomen, stuurt men beneden dezelve langs regt op de binnenton aan, met de koers van Z. Z. W. ½ W.; bij de binnenton gekomen, loopt men digt beneden dezelve langs, tusschen de binnenton en een baken, staande op de lijbank met een mand op den kop, door; men stuurt dan O. Z. O. en Z. O. t O., de loefbank houdende en op het lood tot voor de landingplaats; binnen de binnenste ton en het baken met de mand op den kop, heeft men nog een baken op de loef en een op de lijbank.

Men moet indachtig zijn, dat de vloedstroom van de uiterton tot de binnenton naar de Corantijn trekt en van de binnenton regt de Nickerie rivier in.

Uitzeilen:

Bij het uitzeilen moet men indachtig wezen, dat, voor de Ebbe goed door is, de stroom noordelijk naar de loefbank trekt; bij de binnenton gekomen, krijgt men de Eb van de Corantijn, verder gaat men volgens het voorschrevene en op het lood te werk.

Voorbedachtelijk zijn de verschillende peilingen, die in andere beschrijvingen voorkomen, hier achterwege gelaten, omdat die, wanneer onbekenden het vaarwater binnenloopen, niet te volgen zijn en verwarring veroorzaken; terwijl het buitendien door het liggen der tonnen, hoogst eenvoudig is, de Nickerie binnen te zeilen, wanneer men van deze aanwijzing omtrent het vaarwater voorzien is.

Voor getrouw afschrift,
De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 11 *Augustus* 1848.

(16703) Alzoo de Administrateuren der Plantagie *la Prospérité* zich bij rekest aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek, om de Slavin *Louisa*, van den naam van dat Effect af- op dien van THs. ALLEN voor den vrijdom over te doen schrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 11 *Augustus* 1848.

ANGELINE HÉLÈNE BAZIRE heeft op heden aanteekening gedaan, van haar voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 9 *Augustus* 1848.

Op den 21sten Julij jl. zijn in het Neder district *Nickerie* in *Ondertrouw* opgenomen:

GUSTAF FERDINAND BROCKSCH
en
ANNA ABBENSETZ.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

De reis van de *Curaçaœnaar* Kapitein A. H. HOFF naar *Demerarij* via het Neder-district *Nickerie*, op HEDEN bepaald zijnde, zoo zullen de naar die plaatsen te verzendene Brievenpakketten, ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo, den 12 *Augustus* 1848.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

TRANSPORTEN.

(14066) Den 8sten Augustus, de Weduwe J. F BECKER geboren CRAMER, HENDKIR BECKER en MARIA WILHELMINA CLASINA BECKER ab-intestato erfgenamen van wijlen MARIA LUCRETIA van BECKER, aan P. DE MARCHI van het Huis en Erf aan den grooten rijweg van *Combé*, 1e. B. W. No. 5a. O. W. La. A No. 5.

Den 9den A. MAC INTOSH, aan de *Evangelische Broeder Uniteit*, van een stuk Land of Grond van de Plantaadje *Leliëndaal*, in beneden *Commewijne*.

Idem, J. DE RANDAMIE, aan W. E. S. VAN SETTEN, van den Buitengrond *Bleijenhoop*, aan het Pad vam *Wanica*.

Idem, M. A. KEIJSER Vmr. aan F. A. C. DOMPIG van de verlatene Plant. *La Perseverance* in de *Paramarica* Kreek.

Idem, dezelve, aan Wm. MEIJER, van de helft in de verlatene Steenfabriek *Wolffsijver* in *Perica*.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1848.
De Griffier van het Geregtshof,
A. VAN MEERTEN.

Paramaribo, 12 Augustus 1848.

Pronuntiatie van Dictums,

bij het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, op HEDEN des voormiddags om *negen* uren, van de Boedels WILLIAM RAE MAC DONALD, JACOB CHRISTIAAN WILHELM BRUNINGS en ANNA MARIA CAMPBELL geboren GOETZEE.

(14062) *De Secretaris*,
F. C. COBLIJN.

(16693) Over *drie* weken den juisten dag nader te bepalen, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het openbaar doen verkoopen:

Zeven en Twintig SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op den Houtgrond *Nooitgedacht*.

Voorts: De Houtgronden *ALBION* en *NOOITGEDACHT*, met de daartoe behoorende GEBOUWEN; beiden gelegen aan de rivier boven *Saramacca*, de eerste ter regterhand in het afvaren, tusschen den verlaten Grond *Williamstad* en den Houtgrond *de Vier Hendrikken*; en de tweede ter regterhand in het opvaren, tusschen den verlaten Grond *Carelsburg* en den Grond *Abinasrust*; mede eenige losse Goederen. — Alles aankomende den Boedel WILLIAM RAE MAC DONALD.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1848.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(14069) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *zes weken* dag en datum nader te bepalen publiek bij Executie verkoopen:

De Plantagie *Twijfelachtig* c. a. gelegen aan de Rivier *Cottica* L. C. N. 62 aankomende het Fonds van Negotiatie onder directie van de WelEdele Heeren FRAISINET, van BAAK en J. MOIJET te *Amsterdam*.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1848.
A. DE RANDAMIE.

BUITENLAND.

NEDERLANDEN.

Men verneemt, dat de Hoog-Eerwaarde Heeren H. den Dubbele, bisschop van Emaus; Paredis, bisschop van Hirene; J. Zwijzen, bisschop van Gerra; en van Hooijdonk, bisschop van Dardanie, gezamentlijk een adres aan Z. M. hebben ingediend, hetwelk hoofdzakelijk eene wederlegging bevat van het verzoekschrift dat door de sijnodale commissie der Hervormden aan Hoogstdenzelven is ingezonden, en waarbij tevens krachtig wordt aangedrongen op vrijheid van Godsdienst vrijheid van onderwijs en van vereeniging.

FRANKRYK.

Omtrent de op den 23 24 en 25 Junij jl. te Parijs plaats gehad hebbende opstand, lezen wij in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant, Editie voor West-Indie*, (per Mail) van 28 Junij, het volgende:

Eene der betreurenswaardigste gebeurtenissen van dezen bloedigen dag, welken Frankrijk te meer in de bladen zijner omwentelingsgeschiedenis telt, had aan de poort St. Denis plaats; het schouwtooneel der woedendste volksoploopen, die nog immer te Parijs werden gezien.

Het appel was in de naburige straten geslagen, terwijl de daartoe gebezigde tamboers zoo als gewoonlijk geëscorteerd werden. Op deze wijze begeleidde dan ook eene zwakke afdeeling nationale gardes, hoogstens 30 man sterk, vier tamboers; spoedig waren zij de bij de poort Saint Denis opgeworpen barricade genaderd, rukten, het geweer in den arm, tegen dezelve op, en verzochten door verschillende teekenen en kreten dat men niet op hen schieten zoude, daar ook zij geen vuur zouden geven.

Naauwelijks waren zij echter op vier passen van de barricade gekomen, of een aantal geweerschoten werd van achter dezelve op hen gelost; terzelfder tijde werd er een geweervuur tegen hunne flank geopend, uit een huis, aan den hoek van den boulevard St. Denis, van hetwelk zich de oproerlingen meester hadden gemaakt. Een tiental nationale gardes vielen doodelijk getroffen ter aarde; hunne kameraden zagen zich genoodzaakt terug te trekken en hen als slagtoffers hunner vaderlandsliefde en vertrouwen, aan de volkswoede prijs te laten.

Op het gerucht der fusillade snelden plotselijk een honderdtal nationale gardes toe om deel aan den strijd te nemen en rukten moedig, maar in wanorde, tegen de barricade op. Zij werden daar ontvangen door een wel onderhouden geweervuur hetwelk zij, wel is waar beantwoordden, maar zij schoten op mannen achter verschansingen verscholen en in huizen opgesloten, terwijl hunne eigene borst door niets verdedigd, voor de kogels der oproerlingen bloot stond; buitendien was het aantal der nationale gardes niet groot genoeg om de onderneming tot een goed einde te brengen. De opstandelingen gevoelden dan ook weldra hunne meerderheid; zij kwamen van achter de barricade van uit de huizen te voorschijn, en wierpen zich, 800 man sterk, in dolzinnige woede op de 80 nog overgeblvene gardes, die geen tijd gehad hebbende om hunne gelederen te organiseren, tusschen twee vuren geplaatst waren. De nationale gardes werden uiteengejaagd, terwijl een tiental hunner door de oproerlingen werd doorschoten of nedergesabeld.

Op hetzelfde oogenblik naderde echter een battaillon van het 2de legioen der nationale garde in goede orde de plaats; waar reeds zooveel bloed gevloten had. Zij hadden geene bevelen, maar zij zagen de ligchamen hunner strijdmakkers met voeten getreden; het vuur der oproerlingen werd steeds levendiger; *dit* waren hunne bevelen. Zij ontwikkelden hunne gelederen, stelden zich, wel is waar, geheel en al bloot aan de kogels hunner tegenstanders, maar konden daardoor ook een hevig peletonvuur openen. Spoedig begon het aantal der insurgenten af te nemen, terwijl ook verscheidene gardes gedood of ernstig gewond werden.

Eenige oogenblikken later snelde een detachement infanterie de nationale gardes te hulp. De aanvallen werden talrijker en woedender; de linietroepen en gardes kruisten de baijonetten, rukten in stormpas voorwaarts en kort daarna was de barricade vernield, waren de huizen, waarin zich de insurgenten versperd hadden, opengebroken en de oproerlingen zelven naar alle rigtingen verstrooid.

De strijd was gestreden! maar de overwinning duur gekocht. De ligchamen van 30 nationale-gardes bedekten den grond. De overblijfselen dier dapperen werden door hunne krijgsmakkers opgenomen, op baren gelegd en zoo stelde zich de lijkstoet langs den boulevard in beweging. Het was diepe ontroering die op elks gelaat te lezen stond; het was een smartelijke indruk, die zich van elks gemoed meester maakte, bij het voorbijdragen der lijken van al die vaders van huisgezinnen, welke als martelaars gevallen waren.

Weder is eene belangrijke maand voorbijgegaan, in voorvallen, die den opmerkzamen beschouwer overvloedig stof tot bezorgdheid vóor de toekomst opleveren. De nationale vergadering heeft hare zittingen voortgezet, maar zonder merkwaardige resultaten op te leveren. In de zitting van 26 Mei werd met 632 tegen 63 stemmen het ontwerp-decreet aangenomen, waarbij de gewezene koningsfamilie, zoowel als de oudste tak der Bourbons, voor eeuwig uit Frankrijk en deszelfs kolonien verbannen verklaard worden.

De uitslag der nieuwe verkiezingen die gedaan moesten worden, — dewijl sommige vertegenwoordigers in meer dan één departement waren verkozen en evenwel slechts voor één zitting konden hebben — is geweest als volgt: verkozen zijn de heeren Caussidière, Moreau, Goudchaux, Changarnier, Thiers, Pierre Leroux, Victor Hugo, Lodewijk Bonaparte, Lagrange, Boissel en Proudhon.

De verkiezing van Lodewijk Bonaparte (die zich te London ophoudt) is het sein geweest tot vele oproerige bewegingen. Op sommige plaatsen ging zijne verkiezing vergezeld van de kreten: *leve de keizer!* In de volgende dagen hadden vele zamenscholingen plaats, alles met dienzelfden kreet. In de nationale vergadering zelven rezen hevige debatten over de al of niet toelating van den Prins; na langdurige discussien werd besloten hem al wettig gekozen volksvertegenwoordiger te erkennen en zitting te laten nemen, in weerwil dat de regering een wets-ontwerp had ingediend, strekkende om de verbanning, die op de familie Bonaparte rust, ook bijzonder op hem van toepassing te laten verklaren. De Prins schreef een brief aan genoemde vergadering, waarin hij geen woord repte van zijne toetreding tot de republiek, maar mededeelde, *dat hij de pligten die het volk hem oplegde, zou weten te vervullen.* Deze zinsnede gaf tot heftige discussiën aanleiding; sommige vertegenwoordigers zagen er niets minder in dan een zijdelingschen wenk, dat hij voornemens was de bestaande orde van zaken om te werpen. Later kwam weder een brief van den Prins in, die zijn ontslag behelsde en aldus luidde.

LONDEN, 15 Junij 1848.

Mijnheer de President!

» Ik was er trotsch op, in de hoofdstad en in drie andere departementen tot volksvertegenwoordiger te zijn benoemd. In mijne oogen was zulks eene ruime vergoeding voor dertig jaren ballingschap en zes jaren gevangenis, maar de beleedigende argwaan, welke mijne verkiezing heeft doen ontstaan, de ongeregeldheden, waarvan zij het voorwendsel is geweest, de vijandelijke gezindheid van het uitvoerend bewind, maken het mij ten pligt voor eene eer te bedanken, welke men door intrigues gelooft verkregen te zijn. Ik verlangde orde en het behoud eener wijze, groote en verstandige republiek; en daar ik onwillekeurig de wanorde bevorder, deponeer ik, hoewel niet zonder eenige smart mijn ontslag in uwe handen. Weldra hoop ik, zal de rust wederkeeren en mij veroorloven in Frankrijk als de eenvoudigste der burgers maar ook als een, dien de rust en de welvaart van zijn land boven alles, ter harte gaan, terug te keeren.

LODEWYK NAPOLEON BONAPARTE."

— Volgens tijdingen uit Parijs van den 26 (Maandag) heeft de zaak der orde, eindelijk gezegevierd en is de opstand geheel gedempt. De laatste opstandelingen hebben de wapenen nedergelegd. Eene ingestelde commissie is belast om de oproerlingen, die met de wapenen in de hand gevat zijn, te vonnissen; de vrij gelaten galeiboeven, die zich in grooten getale onder de gevangenen bevinden, zullen het eerst worden teregt gesteld.

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.